

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 110. Quænam infamia obsit Beneficiando.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

§. I. Cap. *Cum in cunctis*, de elect., Cap. *Grave nimis*, de præb., *Clement. 1.* de ætat. & qual., *Trid. Sess. 24. c. 18.* de Ref. præcipitur, ut inquisitio fiat in mores ac honestatem beneficiandi; estque saltem irritanda promotio illius, qui deditus est gravibus peccatis cum animo in iis perseverandi, esse enim scandalum talem adhibere aut relinquere in ministerio sacro, *Nav. Az. Castrop. t. 13. d. 4. p. 5.* Imò si secuta erat infamia, hæc potuit reddere irregularem & inhabilem adeoque irritare provisionem, secundùm dicenda n. 787. Delicta autem, quæ secundùm dicenda à n. 940. inducunt privationem beneficii, multò magis impediunt provisionem beneficiandi. Vide *Leur. p. 3. q. 356.*

§. II. Præsentatus invalidè ob crimen, si se emendarit, potest denuo præsentari, saltem accedente dispensatione Superioris, *Abb. Laym. Leur. p. 2. q. 168.*

786

Q. 110. *Quenam infamia obsit beneficiando. R.*

§. I. Quid fit fama & infamia, duxi l. 3. p. 2. n. 1191. Est autem duplex fama, alia de homine, alia inter homines: *fama de homine* est illæstæ dignitatis status moribus & vitâ comprobatus, Cap. *Cognitionum*, §. *existimatio* ff. de variis & extraord. cognit. *Fama inter homines* est communis opinio voce manifestata, soletque dici vox populi seu pice rei gestæ, uti ait *Baldus*. Differt à rumore, quòd huius nesciatur auctor, fitque particularis proclamatio & facillè deficiat, fama autem habeat auctorem, sit communis proclamatio & crescat eundo. Utraque fama tum dicitur *publica*, quando jus vel factum per eam redditur notorium, id est, transit ad notitiam majoris partis communitatis, nam per majorem partem repræsentatur totus populus, L. *Nulli*, & L. *planè*, ff. Quod cujuscumque univers. nom. Notor.

Notorium autem est, vel *juris*, quod provenit ex judiciali confessione, probatione aut re judicata; vel *facti*, cujus testis est populus, ita ut dissimulationi non sit locus; vel *presumptionis*, si ex circumstantiis publicis à jure acceptetur pro veritate. Ad notorium requiritur scientia vicinæ vel majoris partis ipsius, dummodo, inquit *Abb. in Cap. de manifest.* 2. q. 1., non sint minus quam 10. personæ in loco, unde ubi non sunt 10. personæ, non potest oriri notorium, usi fateatur *Bartol. in Cap. scriptus*, n. 2. v. *quid ergo*. Vide dicta l. 3. p. 2. n. 1219., ubi magis particulariter id explicatum est. Similiter infamia alia est *juris*, si secundum leges inducatur per sententiam, & ita lex reddit sodomitas infames, licet crimen divulgatum non sit, *Iason & alii cura Levr. p. 1. q. 339.* Alia *facti*, si ex facto ipso independenter ab omni lege humana exsurgat apud bonos & graves homines, rectè enim notant *Sanch. & Garc. p. 7. c. 8. n. 12. ex Cap. Qualiter & quando*, 24. de accus., & *Cap. In cunctis* 11. q. 3., eum non esse infamem, cujus fama læsa est tantum apud maledicos, mulieres, pueros, leves personas: etiam rectè notat *Abb. in Cap. Inquisitionis*, n. 6., & colligitur ex *Cap. Vbi periculum*, de Elect. in 6., in majoribus criminibus ad infamiam requiri majorem numerum personarum, quæ sciant; & adhuc multò majorem numerum ad infamiam personæ publicæ quàm privatæ.

§. II. Infames infamiâ facti ex delicto notorio 787
non debent provideri: provisio tamen eorum non videtur ipso jure irrita sed irritanda, quando sufficienter constabit de delicto; hinc si Presbytero adultero & de adulterio infamato etiamque punito fiat collatio, debet saltem irritari: ac idem est, si de eo sit vehementissimè suspectus, *Less. in auct. v. beneficium*,

ficium, *caſ. 5.* Infames infamiâ juris, ſi non ſint declarati per ſententiam, licet provideri non debeant, tamen proviſio eorum non eſt irrita ipſo jure, & ſi confirmetur, antequam proviſus decernatur infamis, proviſio rectè eſt confirmata, licet ob delictum poſtea puniri poſſit etiam privatione beneficii ſed ſi infamia eſt latæ ſententiæ, proviſio infamati eſt ipſo jure nulla, quamvis ante declarationem ſit tolerata ab Eccleſia: & ideo acta per jurisdictionem talis proviſi valent ex titulo publici officii, at tamen per ſubſequentem declarationem criminis infamantis, ipſo jure ruit proviſio & confirmatio, ſuntque irrita omnia acta proviſi privata & non provenientia ex officio. Quod ſi quis infamis provideatur poſt ſententiam declaratoriam criminis, cui annexa eſt infamia ipſo jure, proviſio eſt nulla nec toleratur, ſed omni effectu caret, ita de electione *Paſſ. c. 25. n. 595.*, quod ſimiliter valet de aliis proviſionibus, poſſuntque hæc videri per partes explicata apud *Leur. q. 340. & ſeqq.*

788 §. III. Putant *Nav. Rodrig. Mirand. & alii* cum *Barb. de Pot. Ep. alleg. 43. n. 30.*, Episcopum aut Prælatum poſſe cum ſubdito beneficiando diſpensare in infamia, ſed dicendum eſt tantum poſſe diſpensare in effectibus, quos cauſat infamia, nam infamia facti, quamdiu non purgatur, eſt impedimentum quaſi de jure naturæ excludens à beneficio, uti rectè *Paſſ. n. 540.*

789 Q. 111. Quid addendum ſit circa ſcientiam, peritiam linguæ, gradum quandoque prærequiſitum in beneficiando. R. *Seqq.*

§. I. In genere, tanta requiritur ſcientia, quæ cum ordinariis auxiliis divinis & conſiliis humanis ſufficiat ad prudenter exequendum officium dignitatis vel beneficio annexum, alioqui tam promovens quam